നീരറ്റകുടമൊക്കത്തും നീർക്കുടം നീണ്ടകണ്ണിലും
നിന്നുപോ,ലീവിധം നിന്റെ നിത്യാരാധിക രാധിക
.... ബ്രഹ്മരാഗം -യൂസഫലി കേച്ചേരി

ഗീതഗോവിന്ദം

സ്നിഗ്ദ്ധമധുസൂദനം എന്ന നാലാം സർഗ്ഗം

പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസിലെ **തവ വിരഹേ** എന്ന പ്രഥമപാഠഭാഗത്തിൽ
ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട പദങ്ങളുടെ വിവർത്തനം

വിവർത്തനം -ഹരിപ്രസാദ്,വി.ടി.കടമ്പൂര്

ആവാസോ വിപിനായതേ പ്രിയസഖീമാലാപി ജാലായതേ
താപോ നിഃശ്വസിതേന ദാവദഹനജ്വാലാകലാപായതേ
സാപി ത്വദ്വിരഹേണ ഹന്ത! ഹരിണീരൂപായതേ ഹാ കഥം!
കന്ദർപ്പോപി യമായതേ വിരചയൻ ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം

കാടായ് വാസഗൃഹം, കുരുക്കുവലയായ് തീർന്നേൻ സഖീവൃന്ദവും
താപത്താൽ നെടുവീർപ്പ് കാട്ടിലുളവാം തീജ്വാലയായ്ത്തീർന്നിതേ
ഹാ ഹാ! നിൻ വിരഹേണ രാധയവളും മാൻപേടയായ്, കഷ്ടമേ!
ചെയ്യുന്നൂ സ്മരനും യമന്നുസമമായ് ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം..!

സ്തനവിനിഹിതമപി ഹാരമുദാരം
സാ മനുതേ കൃശതനുരതിഭാരം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

മുലയിൽചാർത്തിയമുത്തണിമാല
കൃശതനുവാമവൾ നിൻ വിരഹത്താൽ
ഭാരമെഴുന്നതു പോലെ നിനപ്പൂ ,രാധികാ ...ഹേ കേശവ!   (1)

സരസമസൃണമപി മലയജപങ്കം
പശ്യതി വിഷമിവ വപുഷി സശങ്കം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

കോമളശീതളചന്ദനലേപം
വപുസിലണിഞ്ഞതു നിൻവിരഹത്താൽ
വിഷമാണെന്നവൾ ശങ്കിക്കുന്നു, രാധികാ...ഹേ കേശവ! (2)

ശ്വസിതപവനമനുപമപരിണാഹം
മദനദഹനമിവ വഹതി സദാഹം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

കാമാനലനെപ്പോ,ലതിതീക്ഷ്ണം
ചുട്ടനെടുവീർപ്പുകൾ നിൻവിരഹത്താൽ
ദാഹത്തോടെ വഹിച്ചീടുന്നു, രാധികാ..ഹേ കേശവ! (3)

ദിശി ദിശി കിരതി സജലകണജാലം
നയനനളിനമിവ വിഗളിതനാളം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

തണ്ടറ്റൊരുതാമരപോൽ കണ്ണാൽ
ദിക്കുകൾ തോറും നിൻ വിരഹത്താൽ
ബാഷ്പകണങ്ങൾ പൊഴിച്ചീടുന്നു, രാധികാ...ഹേ കേശവ! (4)

നയനവിഷയമപി കിസലയതല്പം
കലയതി വിഹിതഹുതാശവികല്പം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

മുന്നിൽ കാണുകയാണെന്നാലും
തളിർമെത്തയെയും നിൻ വിരഹത്താൽ
ചെന്തീയെന്നിഹ ശങ്കിക്കുന്നു രാധികാ...ഹേ കേശവ!   (5)

ത്യജതി ന പാണിതലേന കപോലം
ബാലശശിനമിവ സായമലോലം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

ചന്ദ്രക്കലയെ സായാഹ്നംപോൽ
വിട്ടുവിച്ചീലാ നിൻ വിരഹത്താൽ
കൈയ്യാൽതാങ്ങിയ ലോലകപോലം, രാധികാ...ഹേ കേശവ!(6)

ഹരിരിതി ഹരിരിതി ജപതി സകാമം
വിരഹവിഹിതമരണേവ നികാമം
രാധികാ തവ വിരഹേ കേശവ!

മരണമടുത്തവളേപ്പോൽ പതിവായ്
ഹരിഹരി-യെന്നിഹ നിൻ വിരഹത്താൽ
കാമത്തോടെ ജപിച്ചീടു,ന്നവൾ രാധികാ...ഹേ കേശവ!(7)

ശ്രീജയദേവഭണിതമിതി ഗീതം
സുഖയതു കേശവപദമുപനീതം

ശ്രീജയദേവകൃതം - ഈ ഗീതം
സുഖമേകട്ടേ കേൾക്കുന്നോർക്കായ്
തത്പദമണയുന്നോർക്ക് നികാമം
***ഹരിപ്രസാദ**വുമേകീടട്ടേ..!!* *(8)*

'''''   ''''''''   ''''''''

ദേവഗീത

ഗീതഗോവിന്ദം വിവർത്തനം

വിവർത്തകൻ -ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപ്പിള്ള (1945)

(പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസിലെ **തവ വിരഹേ** എന്ന പാഠഭാഗത്തിലെ ഗീതഗോവിന്ദ പദ്യങ്ങളുടെ വിവർത്തനം ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ദേവഗീതയിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചത്)

-ശ്ലോകം-

ആവാസം വിപിനം, സഖീകുലമഹോ,
ജാലം, സനിശ്വാസമുൾ-
ത്താവും താപമവൾക്കു ദാവദഹന-
ജ്വാലാകലാപോപമം.
പാവം മത്സഖിപേടമാൻ വടിവിലാ-
ണാഹന്ത, കന്ദർപ്പനോ
ഭാവിച്ചന്തകതുല്യ, മാർന്നിടുകയാം
ശാർദ്ദൂലവിക്രീഡിതം!

1

ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്നു ശോകജോദ്വേഗം.
മാലേറ്റമുള്ളിൽ ജ്വലിച്ചു-കഷ്ടം
ലോലാംഗി തീരെച്ചടച്ചു.
മാറണിമഞ്ജുളഹാരം-പോലും
മാനിനിക്കിന്നുഗ്രഭാരം.

2

നല്ല പനിനീരിൽമുക്കി-ത്തു്ളമെയ്-
വല്ലിയിങ്കൽ, സ്നിഗ്ദ്ധമാക്കി,
പൂശുന്ന മാലേയപങ്കം-വിഷാ-
വേശമെന്നോർപ്പൂ സശങ്കം.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്നു ശോകജോദ്വേഗം.

3

കഷ്ട,മസഹ്യമായ് പാരം-മനം
ചുട്ടെഴും നിശ്വാസപൂരം,
ഉദ്വഹിപ്പൂ മനസ്സാലേ-തന്വി-
യുഗകാമാഗ്നിയെപ്പോലേ.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്നു ശോകജോദ്വേഗം.

4

ജാതജലകണജാലം-സ്വയം
വീതനാളം ദൃക്കമലം,
ക്ഷേപണംചെയ്‌വൂ സതതം-ചുറ്റും
വേപവിക്ഷോഭസമേതം.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്ന ശോകജോദ്വേഗം.

5

തത്ത്വവിവേകപ്രഭാവം-ഹൃത്തി-
ലസ്തമിക്കായ്കിലും, പാവം,
ചിന്തിപ്പൂ പല്ലവതല്പം-കനൽ
ചിന്തും യുഗാനലകല്പം.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്ന ശോകജോദ്വേഗം.

6

അമ്പിളിത്തെല്ലിനെച്ചാലേ-മിന്നു-
മന്തിമസന്ധ്യയെപ്പോലേ,
ഹസ്തവിന്യസ്തമലോലം-സാധ്വി
വിത്യജിപ്പീലക്കപോലം.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്ന ശോകജോദ്വേഗം.

7

തപ്തവിരഹത്തിനാലേ-കഷ്ടം
മൃത്യു സമീപിച്ചപോലേ,
ഉത്തേജിതോൽക്കടകാമം-അവ-
ളുച്ചരിപ്പൂ ഹരിനാമം.
ഹാ, കേശവ, നിൻവിയോഗം-രാധ-
യ്ക്കേകുന്ന ശോകജോദ്വേഗം.

8

ദേവേശപാദോപനീതം-ജയ-
ദേവഭണിതമീ ഗീതം;
ശോകഹരം, പരിപൂതം-നിങ്ങൾ-
ക്കേകട്ടെ നിത്യമാമോദം!
യാതൊരു ദേവേശപാദം-പുൽകി-
പ്പൂതമാകുന്നിതിഗ്ഗീതം,
അക്കേശവൻ തൻ വിയോഗം രാധ-
യ്ക്കർപ്പിപ്പൂ ശോകജോദ്വേഗം!

സമ്പാദനം ***-ഹരിപ്രസാദ്, വി. ടി. കടമ്പൂര്***